

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine

Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 2 K 019812 21 Kž 8

Datum donošenja: 08.06.2021. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu:

sudija Mirza Jusufović, predsjednik vijeća

sudija Hilmo Vučinić, član vijeća

sudija Staniša Gluhajić, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv optuženog

JASMINA KESEROVIĆA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Ćazim Hasanspahić

Branilac optuženog: advokat Senad A. Dupovac

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te sudija Hilme Vučinića i Staniše Gluhajića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Dženane Deljković-Blagojević, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Jasmina Keserovića, zbog krivičnog djela Organizovanje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH), a u vezi sa članom 201. KZ BiH i krivičnog djela Javno podsticanje na terorističke aktivnosti iz člana 202a. istog zakona, povodom žalbe branioca optuženog Jasmina Keserovića, advokata Senada Dupovca i žalbe Tužilaštva BiH, sve izjavljene protiv presude Suda BiH broj: S1 2 K 019812 20 K od 25.02.2021. godine na sjednici održanoj dana 08.06.2021. godine u prisutnosti optuženog Jasmina Keserovića, branioca optuženog advokata Senada Dupovca i Dubravka Čampare, tužitelja Tužilaštva BiH, dana 08.06.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane, žalba branioca optuženog Jasmina Keserovića i žalba Tužilaštva BiH, te se presuda Suda BiH broj: **S1 2 K 019812 20 K** od 25.02.2021. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

1. Presudom Suda BiH broj: S1 2 K 019812 20 K od 25.02.2021. godine, utvrđeno je da je optuženi Jasmin Keserović počinio krivično djelo Organizovanje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. KZ BiH u vezi sa stavom 1., a sve u vezi sa članom 201. KZ BiH i krivično djelo Javno podsticanje na terorističke aktivnosti iz člana 202a. KZ BiH, za što mu je prvostepeno vijeće uz primjenu odredbi člana 53. stav 2. tačka b) KZ BiH izreklo jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina.

2. Presudom je određeno da se na osnovu člana 56. KZ BiH, prema optuženom Jasminu Keseroviću, ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru i to u period od 19.12.2019. godine, pa nadalje.

3. Istom presudom optuženi je oslobođen od obaveze da nadoknadi troškove krivičnog postupka i odlučeno je da isti padaju na teret budžetskih sredstava, u skladu sa članom 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH).

4. Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo BiH. Tužilaštvo je žalbu izjavilo zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji (član 300. stav 1. ZKP BiH), sa prijedlogom da drugostepeno vijeće Suda BiH žalbu uvaži, prvostepenu presudu preinači i da optuženom izrekne strožiju kaznu zatvora.

5. Branilac optuženog, advokat Senad Dupovac, je izjavio žalbu na tačku 2. izreke presude da je optuženi počinio krivično djelo Javno podsticanje na terorističke aktivnosti iz člana 202a. KZ BiH, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji, sa prijedlogom da vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH uvaži žalbu, te pobijani dio iz tačke 2. izreke presude preinači u korist optuženog na način da ga oslobodi optužbe ili da ukine pobijani dio iz tačke 2. izreke presude radi postojanja apsolutno bitnih povreda krivičnog postupka i odredi održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Suda BiH.

6. U vezi sa izjavljenom žalbom Tužilaštva, branilac optuženog je dao odgovor u kojem navodi da je žalba Tužilaštva neosnovana i predlaže da se kao takva odbije.

7. Na sjednici vijeća Apelacionog odjeljenja, koja je održana 08.06.2021. godine, tužilac je izjavio da u cijelosti ostaje pri pismeno istaknutim žalbenim prigovorima. Branilac optuženog, advokat Senad Dupovac je također iznio žalbene navode, kojima se optuženi Keserović pridružio i saglasio sa navodima svog branioca.

I. OPŠTA PITANJA

8. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, vijeće naglašava da je obaveza žalioca da u skladu sa odredbom iz člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u

žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

9. Budući da Apelaciono vijeće na osnovu odredbe iz člana 306. ZKP BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

10. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude, zbog čega će apelaciono vijeće neobrazložene i nejasne žalbene prigovore *prima facie* odbiti kao neosnovane.

II. ŽALBA BRANIOCA OPTUŽENOG KESEROVIĆA

A. ŽALBENI PRIGOVORI U POGLEDU BITNIH POVREDA ODREDAKA KRIVIČNOG POSTUPKA (ČLAN 297. ZKP BiH)

1. Standardi za odlučivanje po žalbi

11. U skladu sa članom 296. ZKP BiH, presuda se može pobijati zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka definisane su članom 297. ZKP-a BiH.¹

¹ Član 297. **Bitne povrede odredaba krivičnog postupka**, (1) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji: a) ako je Sud bio nepropisno sastavljen ili ako je u izricanju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnom pretresu ili koji je pravomoćnom odlukom izuzet od suđenja, b) ako je na glavnom pretresu učestvovao sudija koji se morao izuzeti, c) ako je glavni pretres održan bez osobe čija je prisutnost na glavnom pretresu po zakonu obavezna ili ako je optuženom, branitelju, ili oštećenom protivno njegovom zahtjevu, uskraćeno da na glavnom pretresu upotrebljava svoj jezik i da na svom jeziku prati tok glavnog pretresa, d) ako je povrijeđeno pravo na odbranu, e) ako je protivno zakonu bila isključena javnost na glavnom pretresu, f) ako je Sud povrijedio propise krivičnog postupka o postojanju odobrenja nadležnog organa, g) ako je Sud donio presudu a nije bio stvarno nadležan ili ako je nepravilno odbio optužbu zbog stvarne nenadležnosti, h) ako Sud svojom presudom nije potpuno riješio predmet optužbe; i) ako se presuda zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona ne može zasnivati presuda, j) ako je optužba

12. S obzirom na težinu i značaj počinjenih povreda postupka, ZKP BiH pravi razliku između onih povreda koje, ako se utvrdi da postoje, stvaraju neoborivu pretpostavku da su negativno uticale na valjanost izrečene presude (apsolutno bitne povrede) i povreda kod kojih se, u svakom konkretnom slučaju, ostavlja na ocjenu sudu da li je ustanovljena povreda postupka imala ili mogla imati negativan utjecaj na valjanost presude (relativno bitne povrede).

13. Apsolutno bitne povrede ZKP BiH taksativno su nabrojane u tačkama a) do k) stava (1) člana 297. ZKP BiH. Ukoliko bi Apelaciono vijeće našlo da postoji neka od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, obavezno je da, u skladu sa odredbom iz člana 315. stav (1) tačka a) ZKP BiH, ukine prvostepenu presudu, izuzev u slučajevima iz člana 314. stav (1) ZKP BiH.²

14. Za razliku od apsolutnih, relativno bitne povrede nisu taksativno pobrojane u zakonu, već postoje u slučaju kada sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude, nije primjenio ili je nepravilno primjenio koju odredbu zakona o krivičnom postupku, ali samo ukoliko je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

15. U odnosu na navode da je povreda načela krivičnog postupka mogla imati negativan utjecaj na donošenje zakonite i pravilne presude, nije dovoljno da podnosilac žalbe jednostavno tvrdi da se procesna povreda *hipotetički* mogla negativno odraziti na donošenje zakonite i pravilne presude, već će žalbeno vijeće zaključiti da se povreda načela krivičnog postupka desila samo ako podnosilac žalbe pokaže da je ona materijalne prirode i da se ne može zaključiti da navedena povreda nije negativno utjecala na donošenje zakonite i pravilne presude. Naime, kada žalbeno vijeće smatra da je donesena

prekoračena, k) ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. (2) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji i ako Sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

²Član 314. **Preinačenje prvostepene presude:** (1) Vijeće apelacionog odjeljenja će, uvažavajući žalbu, presudom preinačiti prvostepenu presudu ako smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona, ima donijeti drukčija presuda, a prema stanju stvari i u slučaju povrede iz člana 297. stav (1) tačka f), g) i j) ovog zakona.

zakonita i pravilna presuda, bez obzira na povredu postupka takve prirode, žalbeno vijeće će zaključiti da član 297. stav 2. ZKP BiH nije povrijeđen.

2. Žalbeni navodi

16. Branilac optuženog u žalbi najprije ističe da je izreka iz tačke 2. pobijane presude protivrječna sama sebi, odnosno da ne sadrži razloge i da u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Žalbom se tvrdi da je prvostepeno vijeće propustilo da obrazloži iz kojih razloga je izreklo pobijanu izreku iz tačke 2. presude, odnosno na kome je bio teret dokazivanja da je učinjeno predmetno krivično djelo. Branilac u žalbi navodi da, obzirom da nije provedeno vještačenje, nije dokazano da se radi o glasu optuženog Jasmina Keserovića u kontekstu izgovorene govorne poruke sa video zapisa "Ustanite muslimani ubijte kršćane".

17. Branilac u žalbi smatra da je prvostepeni sud pogrešno primjenio odredbu člana 3. ZKP BiH, time što je na odbranu prebacio teret dokazivanja, s obzirom da je odbrana od početka tvrdila da se u konkretnom slučaju ne radi o glasu i govoru optuženog u kontekstu navedene govorne poruke sa video zapisa. U tom smislu, odbrana ističe da se presuda zasniva na dokazu na kojem se presuda ne može zasnivati, a radi se o spornom videozapisu koji prema odbrani ne predstavlja vjerodostojan dokaz iz kojeg se ne može utvrditi gdje je sačinjen, kada je sačinjen i ko je njegov autor. Ističe se da prilikom vještačenja spornog snimka od strane vještaka balističara Dine Osmankadića, nije utvrđeno da li je upravo optuženi Keserović izrekao citiranu poruku sa video snimka i da li se radi o glasu optuženog koji se čuje na istom.

3. Zaključak Vijeća

18. Cijeneći iznesene prigovore u žalbi, vijeće zaključuje da su isti neosnovani i da se žalbom ne dovodi u pitanje pravilnost primjene odredaba krivičnog postupka, naročito u dijelu prigovora da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, budući da presuda detaljno obrazlaže svoje zaključke cijeneći svaki dokaz pojedinačno i pravilno ih dovodeći u međusobnu vezu.

19. Odbrana je istakla da se zaključak prvostepene presude zasniva na dokazu na kojem se ne može zasnivati – videosnimku DT 2, međutim osim navoda da nije izvršeno

vještačenje glasa optuženog, za koji odbrana smatra da je Tužilaštvo bilo u obavezi da provede, ne navodi se niti jedan drugi meritorno relevantan navod koji bi doveo u pitanje zakonitost ovog dokaza. S druge strane, Vijeće primjećuje, a na što je pobijana presuda pravilno ukazala, da odbrana optuženog nije imala svojih dokazanih prijedloga u pravcu osporavanja kredibiliteta i vjerodostojnosti predmetnog snimka u smislu identiteta lica sa snimka, već je odbrana optuženog Keserovića vještačenje glasa, spomenula tek u završnoj riječi. To ukazuje na činjenicu da, iako je mogla sama da predloži vještačenje glasa ili druge vrste vještačenja, te na taj način dovede eventualno u sumnju vjerodostojnost identiteta lica na predmetnom snimku u toku prvostepenog postupka, to nije učinjeno. To u svakom slučaju ne znači da bi teret dokazivanja bio prebačen sa Tužilaštva na odbranu, već bi se radilo o sasvim legitimnom osporavanju tužilačkih dokaza, a posljedično tome i osporavanju same teze iz optužnice.

20. Osim toga, iz obrazloženja pobijane presude, jasno je da se zaključak o ovoj tački optuženja zasniva na više dokaza koji isključuju svaku sumnju da je upravo optuženi lice koje se nalazi na predmetnom snimku. Također, iz pobijane presude proizilazi da je vještak dao detaljno obrazloženje koje se temeljilo na konkretnim parametrima mjerenja i identifikacije (p. 103 -110 prvostepene presude), a čime je i ovo Vijeće uvjerenjeno da nema dileme da se na spornom snimku radi o upravo optuženom Keseroviću.

21. Vijeće je također izvršilo uvid u predmetni snimak, te u ostale dokaze na kojima se zasniva presuda u tački 2. izreke, te je zaključilo da je prvostepeni sud cijenio osim nalaza i mišljenja vještaka, također i druge dokaze iz kojih je na posredan način bilo moguće bez sumnje zaključiti da je upravo optuženi na spornom snimku. Pa je tako svjedokinja S. D. (DT 10) izjavila da joj je poznato da je Jasmin Keserović snimao video snimke za Islamsku državu, a A. K.2. ga je prepoznala na prezentiranoj fotografiji (DT 7.1) i izjavila da joj je poznat i iz (propagandnog) videa sa BH državljanima "Ponos je u džihadu" koja je snimala Devla u svrhu propagande (DT 7). Ovo su potvrdili i svjedoci, ovlaštena službena lica iz Državne agencije za istrage i zaštitu, Z. P., T. K. i A. F. Svjedok Z. P. je izjavio da je radio na analizi video zapisa i svjedočio je da se upravo na snimku u "Ponos je u džihadu", u 11:51 minuti, pojavljuje optuženi Jasmin Keserović.

22. Stoga, kada je u pitanju žalbeni navod usmjeren na osporavanje zaključka vjerodostojnosti snimka optuženog na temelju koje je oglašen krivim u tački 2. izreke pobijane presude, vijeće nalazi da žalbeni navodi nisu doveli u pitanje pravilnost zaključka

prvostepenog vijeća da je upravo optuženi lice koje je počinilo krivično djelo kojim se teretio ovom tačkom.

23. Kada je riječ o prigovoru da je prekršen princip *in dubio pro reo*, žalbom se tvrdi da je teret dokazivanja prebačen na odbranu, te da su sve proturječnosti i dileme trebale tumačiti u korist optuženog, a ne suprotno od toga. Vijeće podsjeća na praksu Ustavnog suda BiH³ da princip *in dubio pro reo* može biti doveden u pitanje ukoliko izostane sveukupna analiza svih provedenih dokaza u obrazloženju sudske odluke koja takvu eventualnu sumnju otklanja.

24. Prema mišljenju ovog vijeća, pobijana presuda daje sasvim jasne i dovoljne razloge o svim odlučnim činjenicama koje čine sve bitne elemente krivičnog djela za koja se optuženi teretio u tački 2. optužnice, te je ovo vijeće utvrdilo da branilac u ovom dijelu žalbe nije doveo u pitanje zaključke prvostepenog vijeća, pa se žalbeni prigovori koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka, odbijaju kao neosnovani.

25. Vijeće također primjećuje da je branilac optuženog žalbu podnio i iz zakonskog osnova člana 298. ZKP-a BiH (povrede krivičnog zakona) i člana 299. ZKP-a BiH (pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja), međutim suštinski se ovi prigovori žalbom ne obrazlažu, te vijeće u smislu ovih navodnih povreda nije ni moglo ispitati prvostepenu presudu.

B. ŽALBENI PRIGOVORI U POGLEDU ODLUKE O KRIVIČNOPRAVNOJ SANKCIJI

(ČLAN 300. ZKP-A BIH)

1. Standardi za odlučivanje po žalbi

26. Presuda se zbog odluke o kazni može pobijati po dva različita osnova, kako to predviđa član 300. ZKP BiH.

27. Presuda se po ovom osnovu može pobijati ako pretresno vijeće nije primijenilo relevantne zakonske odredbe prilikom odmjeravanja kazne. Međutim, apelaciono vijeće neće preinačiti odluku o kazni samo zbog toga što pretresno vijeće nije primijenilo sve relevantne zakonske odredbe, već će apelaciono vijeće preispitati odluku o kazni samo

ako podnosilac žalbe pokaže da je propust da se primijene sve relevantne zakonske odredbe doveo do nepravilne presude. Ako apelaciono vijeće smatra da je došlo do nepravilne presude ono će utvrditi odgovarajuću kaznu na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog od strane pretresnog vijeća i pravilno primijenjenog zakona.

28. S druge strane, podnosilac žalbe može osporavati odluku o kazni zbog toga što je pretresno vijeće neprimjereno iskoristilo svoje diskreciono pravo prilikom utvrđivanja odgovarajuće kazne. Apelaciono vijeće naglašava da pretresno vijeće ima široko diskreciono pravo u utvrđivanju odgovarajuće kazne, pošto je pretresno vijeće u poziciji da najbolje može odmjeriti i ocjeniti dokaze izvedene na glavnom pretresu. Shodno tome, apelaciono vijeće neće remetiti analizu pretresnog vijeća o otežavajućim i olakšavajućim okolnostima kao ni težinu koja je data tim okolnostima, osim ako podnosilac žalbe ne pokaže da je pretresno vijeće zloupotrijebilo svoje široko diskreciono pravo.

29. Naime, podnosilac žalbe mora pokazati da je pretresno vijeće dalo težinu nebitnim i irelevantnim pitanjima, da nije dalo težinu ili dovoljno težine relevantnim pitanjima, da je napravilo očiglednu grešku u odnosu na činjenice na koje je primijenilo svoje diskreciono pravo ili da je odluka pretresnog vijeća bila u tolikoj mjeri neopravdana, ili jednostavno nepravedna, da apelaciono vijeće može izvesti zaključak da pretresno vijeće nije koristilo svoje diskreciono pravo na primjeren način.

30. Apelaciono vijeće uzima u obzir da pretresno vijeće nije obavezno da posebno obrazlaže svaku otežavajuću i olakšavajuću okolnost. Ako je apelaciono vijeće uvjeren da je pretresno vijeće razmatralo te okolnosti, ono neće izvesti zaključak da je pretresno vijeće zloupotrijebilo svoje diskreciono pravo prilikom utvrđivanja odgovarajuće kazne.

³ Odluka Ustavnog suda BiH broj AP 4378/10 od 24. aprila 2014.godine, odluka broj AP 3113/12 od 27.oktobra 2015.godine.

2. Žalbeni navodi

31. Žalbu u odnosu na krivičnopravnu sankciju izjavili su i Tužilaštvo BiH i branilac optuženog Keserovića.

a) **Žalba Tužilaštva BiH**

32. Tužilaštvo BiH u žalbi navodi da prvostepeno vijeće nije pravilno odmjerilo kaznu i da je precijenilo olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, pri čemu nije dalo adekvatnu težinu otežavajućim okolnostima, a koje se ogledaju u činjenici da je optuženi Keserović deportovan iz Sirije gdje je boravio do samog pada tzv. Islamske države. To prema stavu žalbe, govori u prilog činjenici da se radi o radikalizovanoj osobi koja je istrajavala u izvršenju krivičnog djela do samog pada tzv. Islamske države, koja je kao teroristička organizacija napadala i ubijala civile, a sve u cilju ostvarenja terorističke namjere koju su dijelili svi pripadnici ISIL-a. U tom smislu, Tužilaštvo smatra da kazna zatvora od 3 godine koja je odmjerena za tačku 1., ne odgovara svrsi kažnjavanja za osobu koja ostaje uz ISIL do kraja njenog djelovanja. Osim, toga, nije pravilno ni cjenjena činjenica da optuženi nije nijednog momenta izrazio kajanje za radnje koje je počinio, niti je iskazao bilo kakav nivo empatije prema žrtvama ISIL-a. Također, Tužilaštvo ističe da prvostepeno vijeće nije cijeniло ni činjenicu da je optuženi svojim porukama koje su objavljene na internetu, direktno podsticao druge na izvršenje krivičnog djela Terorizam iz člana 201. KZ BiH.

33. Stoga, Tužilaštvo predlaže da Apelacino vijeće izrekne strožiju kaznu zatvora, budući da trenutno izrečena kazna ne može ispuniti svrhu kažnjavanja.

b) **Žalba branioca optuženog**

34. Odbrana navodi da prilikom odmjeravanja kazne optuženom, prvostepeni sud nije individualizirao kaznu, nije suštinski cijenio olakšavajuće okolnosti da je optuženi izjavio kajanje za odlazak u Siriju i da optuženi odbacuje sve optužbe koje mu se stavljaju na teret, te posebno da sa spornim video snimkom nema ništa, a otežavajuće okolnosti je cijenio preko njihove realne snage, u pogledu navodnog izostanka kajanja za počinjena krivična djela od strane optuženog Keserovića. Također se u žalbi osporava konstatacija da je kod optuženog izostalo kajanje za počinjena krivična djela, posebno ističući nalaz i

mišljenje vještaka Omera Ćemalovića koji je naveo da je optuženi izrazio kajanje i razočaranost sa zbivanjima u Siriji, a što prvostepeno vijeće nije uzelo u obzir, već samo njegovu izjavu koju je dao u završnoj riječi, a to je da se kaje što je otišao u Siriju, ali da odbacuje sve druge optužbe.

3. Zaključak vijeća

35. Ocjenom svih okolnosti koje se tiču pravilnosti odmjeravanja krivičnopravne sankcije u kontekstu otežavajućih i olakšavajućih okolnosti, vijeće nalazi da je prvostepeni sud pravilno cijenio zakonske zahtjeve koji se odnose na pravilno odmjeravanje kazne za predmetno krivično djelo i za ličnost predmetnog počinioca. Cijeneći žalbene razloge koje je Tužilaštvo istaklo u svojoj žalbi, a u kontekstu ozbiljnosti i trajanju kazne koju je prvostepeno vijeće izreklo optuženom, Vijeće nalazi da su upravo stepen njegovog umišljaja, količina i priroda njegovih radnji i učešća u aktivnostima jedinice kojoj je pripadao, uticale da kazna bude odmjerena u visini kako je to učinio prvostepeni sud.

36. Činjenica jeste da se optuženi pridružio snagama ISILa- u Siriji i da se borio zajedno s njima protiv zvaničnog režima, ali isto tako nijedan od svjedoka nije konkretno svjedočio niti o jednoj drugoj njegovoj radnji osim da je pripadao određenoj jedinici i da je bio naoružan, te konkretno da je čuvao stražu u jednoj kući. Pa se tako ne može prihvatiti prigovor da kazna nije individualizirana u odnosi na ličnost optuženog jer je sud, kako to proizilazi iz obrazloženja, evidentno cijenio sve relevantne okolnosti koje se odnose kako na krivično djelo, tako i na ličnost optuženog.

37. Vijeće se ne slaže sa navodima žalbe da prvostepeni sud zanemaruje istrajnost optuženog Keserović u vršenju krivičnog djela, budući da je u Siriji ostao do samog pada tzv. Islamske republike. Iz pobijane presude proizilazi da je prvostepeno vijeće kao otežavajuću okolnost cijenio i činjenicu da je optuženi u Siriji boravio duži vremenski period, te je pravilno valorizovalo njegovu kriminalnu aktivnost upravo kroz odmjerenu kaznu od 3 godine za prvu tačku optuženja. Kada je u pitanju navod o nesrazmjeru kazni kroz sudsku praksu ovog suda, a iz kojeg stava proizilazi da je optuženom odmjerena niža kazna u ovom predmetu u odnosu na ostale, vijeće je cijenio činjenicu koja se odnosi na karakter radnji koje je optuženi vršio za vrijeme boravka u Siriji. Osim njegove pripadnosti ISIL-u, njegovi zadaci bili su briga o porodicama ostalih boraca koji su dolazili na ratišta. Iako je i ta vrsta angažmana nesumnjivo doprinos aktivnostima ISIL-a, takav

angažman po svojoj prirodi nije ubilački ili nasilan, te se i sama priroda radnji koje čine ovo krivično djelo, mora cijeniti kroz sam aspekt njene ozbiljnosti. Stoga, ovo vijeće nalazi da je kazna koja je i u odnosu na pojedinačna djela, a i u odnosu na jedinstvenu kaznu, pravilno odmjerena i vijeće ne nalazi da se njena težina značajno dovela u pitanje izjavljenom žalbom Tužilaštva.

38. Također, i kada je u pitanju žalba odbrane koja se odnosi na krivičnopravnu sankciju, prema stavu ovog vijeća, prvostepeni sud je pravilno vodio računa o svim aspektima koji utiču na kažnjavanje, te iz svih okolnosti kako objektivnih, tako i na strani subjektivnih koji se odnose na ličnost učinioca, može zaključiti da je visina izrečene jedinstvene kazne pravilno odmjerena. Ako se sagleda značaj radnji optuženog, kako onih koji se odnose na angažman u formacijama ISIL-a, tako i onih koji predstavljaju propagandu terorističkih aktivnosti koja ne samo da predstava širenje jedne ideologije, one su izravan poziv na činjenje krivičnih djela motivisanih mržnjom. I upravo činjenica da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio osoba mlade dobi, u objektivnom smislu samo djelo čini težim i opravdava visoku kaznu, jer se onda u tom slučaju radi o osobi, sljedbeniku ideologije, koja već u svojoj ranoj mladosti ima unaprijed formiran i isključiv osjećaj mržnje spram svakoga onog ko ne pripada ideologiji koju on propagira. Pri čemu, ne treba zanemariti i da je propaganda ideologije ISIL-a u ovom konkretnom slučaju širena putem društvenih mreža, što samo po sebi podrazumjeva dostupnost širokom auditoriju.

39. Na kraju, samo djelo i zakonski kazneni okvir koji propisuje odredba člana 202d. stav 2. KZ BiH od minimalno 3 godine zatvora ukazuje na potrebu da se za ovakva i slična djela moraju propisivati visoke kazne, upravo kako bi se radilo na odvraćanju počinitelaca od vršenja ovih krivičnih djela. A izricanje ove kazne će uticati lično i na optuženog da ne ponovi isto ili slično djelo, a neophodno je i radi podizanja društvene svijesti o visokoj kažnjivosti za ovakva i slična djela koja se povezuju za globalnim problemom pojave terorizma u svijetu.

40. Shodno svemu prethodno navedenom, izjavljenje žalbe su odbijene kao neosnovane, i prvostepna presuda potvrđena, u skladu sa članom 310. u vezi sa članom 313. ZKP BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Mirza Jusufović

Zapisničar:

Dženana Deljković-Blagojević

Pravna savjetnica

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.